

Ако ли трѣбва да искараме нѣкакво заключеніе отъ ла-
коническо-то приказваніе на Византійци-ты, то трѣбва да о-
брьнемъ на него яко добро вниманіе.

Тѣхно-то приказваніе, както горѣ споминаяхъ, нѣма и-
сторический рядъ. Експедиція-та Русска срѣщу Грыци-ты ся
раздѣли на двѣ, сирѣчъ, на сухопутнѣ, подъ кои-то разумѣ-
ваме войски-ты, что излязохъ на брѣгове-ты Анатолскы, и
на морскѣ, сирѣчъ, на опрѣдѣленны-ты корабы, что плувахъ
къмъ Цариградъ. И двѣ-ты тая партіи дѣйствовахъ особен-
но, ако и въ съобщеніе една съ другож.

За работы-ты на лвѣ-ты тая партіи Византійци-ти раз-
сказватъ въ нѣколко думы наедно, и това тѣхно приказваніе
състои само въ повръхно споминуваніе послѣдне-то събитіе,
което рѣшилъ войнѫ, сир. „Россіяне надѣлавъ прежде
много зла, най послѣ, тамъ побиты (на море), и
тамъ (въ Анатолії) удалились во своя си.“

Нѣ что ще да рече „надѣлавъ прежде много
зла“? Что ще да рече „пожгоша Судъ“ (Stenum), сир.
мѣста-та на брѣгове-ты и отъ двѣ-ты страны на Воспорскій
проливъ? Что ще да каже: Вѣсточна-та армія, подъ прѣ-
водителство на Ивана Куркви, пріяла повелѣніе незабавно да
отиде въ походъ срѣшу Россіяне-ты?

Пожгоша весь Судъ, сирѣчъ, всички-ты направы и
къща по брѣгове-ты на Воспорскій проливъ: това сѫще е
было работа на флота.

Межу това Императоръ-ть выка' пакъ на службѣ ста-
рый и опытный генералъ, Варда Фокъ, който живѣяше въ
покой, и който едно врѣмѧ командова' срѣшу Владимира II, и
го направи начялникъ надъ корпуса, който дѣйствоваше въ
Анатолії срѣшу Россіяне-ты.

Той генералъ че е правилъ войнѫ повече партизанска,
нежели рѣшителъ, открытъ; види ся отъ тука, че той не
можа да очисти тѣхъ странъ отъ Россіяне-ты, ако и да му